

Stukken voor de Redactie te zenden vóór den 15en der maand aan: G. D. DUURSMA, Achter de Hoven 114 bis, LEEUWARDEN.	Redactie: G. D. DUURSMA. J. M. VAN DEN HOUTEN. Girorekening No. 133550 - HEESCH bij Oss.	Alle correspondentie te richten aan het Secretariaat Adres: Mej. M. C. KARSTEN, TERBORG.
Hoofdbestuur: CHR. DE RINGH, <i>Voorzitter</i> , Hilversum, van Ostadelaan 23; Mej. M. C. KARSTEN, <i>Secretaresse</i> , Terborg; S. P. C. VAN ROMUNDE, <i>Penningmeester</i> , Heesch bij Oss; G. D. DUURSMA, Leeuwarden, Achter de Hoven 114 bis; J. M. VAN DEN HOUTEN, Rotterdam, Mathenesserlaan 304.		

3DE NATIONALE CACTUSTENTOONSTELLING TE 's-GRAVENHAGE.

Ter eert' van het derde lustrum onzer Vereeniging zal op 15, 16 en 17 Juni te 's-Gravenhage in Pulchri Studio, Lange Voorhout 15, een groote Cactustentoonstelling worden gehouden. Reeds zijn een groot aantal inschrijvingen binnengekomen, alle van liefhebbers en slechts aan een tweetal heroepskweekers zal worden vergund een stand in te richten, zoodat men hier geen paradepaarden te zien zal krijgen van vaklui, doch de tentoonstelling een beeld zal geven van zuiver amateurisme. Planten, gekweekt onder de vaak zeer ongunstige omstandigheden der groote stad in eenvoudige kasjes voor het raam, op een balkonnetje en zoo meer, en niettegenstaand? dat getuigenis aflegend van de groote liefde, waarmede ze werden omringd.

Zij, die de tentoonstelling te Amsterdam bezochten, moeten zich hierdoor niet laten weerhouden om ook eens in den Haag te gaan kijken, want juist deze tentoonstelling gaat niet uit van het vooropgezet wetenschappelijk doel, om een overzicht te geven van wat geografisch bijeenhoort, doch wil uitsluitend demonstreeren, wat men *meteenvoudigemiddelen vand liefhebberij r a n maken*. E n d a t kan voor ons allen heel leerzaam zijn. We wenschen de Haagsche afdeeling een flink succes en we twifelen er niet aan of deze tentoonstelling zal wederom stormenderhand alle harten veroveren, (en Succulenta heel wat nieuwe leden bezorgen).

Red.

1919 — 16 JUNI — 1934.

't Is feest vandaag, de herdenking van het vijftienjarig bestaan onzer Vereeniging.

Op zoo'n feestdag zetten wij de bloemetjes buiten! En we willen op onze nationale jubileumtentoonstelling aan alle bloemenliefhebbers laten zien, hoeveel edele schoonheid er bij onze gedoornde vrienden valt waar te nemen.

Ook in dit jubileumnummer willen wij onze lievelingsplanten laten spreken. En naar wij hopen, zal die bloementaal zoo duidelijk zijn, dat velen, die nu nog geen lid onzer Vereeniging zijn, zich dientengevolge bij ons zullen aansluiten.

Zeker, ook als niet-lid kan men wel genieten van z'n planten, maar ieder weet, dat gedeelde vreugde dubbel groot is!

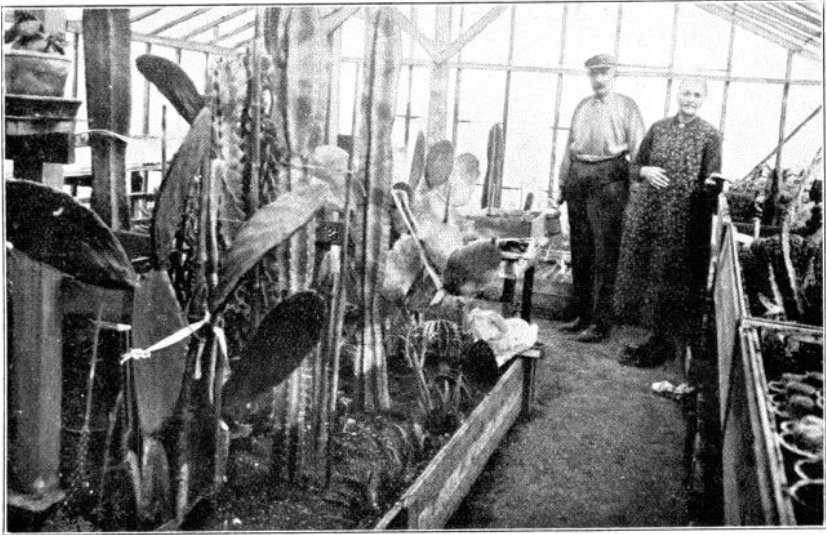
De afbeeldingen in dit jubileum-nummer zijn alle afkomstig van door onze leden gekweekte planten. Die afbeeldingen spreken voor zich zelf — vele liefhebbers hebben de glorie hunner liefhebberij bereikt met zeer eenvoudige middelen en onder dikwijls niet de gunstigste omstandigheden. Laat dit een aansporing zijn voor anderen, om ook met ons de succulenten te gaan kweken, liefhebben en bewonderen!

DE WARE LIEFHEDBERIJ.

In het inleidend woord voor dit jubileum-nummer merkten wij reeds ter loops op, dat vele liefhebbers de glorie hunner liefhebberij bereiken met eenvoudige middelen.

Niet iedereen mag voor zijn liefhebberij eenige honderden guldens besteden om ten naar de eischen des tijds ingerichte succulentenkas te laten bouwen. En gelukkig is dit ook niet noodig, want onze gedoornde vrienden gevoelen zich even goed thuis onder het gastvrije glasdak van een primitief zelfgetimmerd kasje. Ja, misschien wordt in dat eenvoudige kasje nog wel meer voldoening van de liefhebberij gemaakt. Want de bevrediging, zooals de ware liefhebber die van z'n planten geniet, is niet afhankelijk van de meer of minder groote som gelds, welke aan de liefhebberij besteed kan worden. Ten onrechte meenen velen dit wel eens, en denken dan dat het lidmaatschap onzer Vereeniging voor hen niet bedoeld is. Laten wij er hier nog eens de aandacht op vestigen, dat het lidmaatschap van „Succulenta" bedoeld is voor arm en rijk, jong en oud,

onverschillig van welke rang of stand. *mits* men maar liefhebberij tot de succulenten heeft. Kleine liefhebbers, beginnende verzamelaars, met een tiental planten op de vensterbank. behooren

Een kijkje in de Cactuskas van Mej. N. Haan, Hoofddorp.

Groepje bloeiende Echinopsissen uit de verzameling van Mej. N. Haan te Hoofddorp.

in onze gelederen thuis als de eigenaar van een kassencomplex vol planten. De eerste zal, door het lezen van ons mooie Maandblad opgewekt worden om de kleine collectie geregeld met een paar nieuwe soorten uit te breiden. hij zal contact zoeken met andere liefhebbers, en door onderling ruilen, groeien de verzamelingen zienderoogen. Dan kunnen de planten al gauw niet meer in huis blijven, men gaat een kasje bouwen. En hierin weet men vaak op uiterst praktische wijze partij te trekken van de plaatselijke omstandigheden en de situatie ten opzichte van woning en omgeving.

De liefhebberskas van den Heer W. Verwaal te Rijswijk

In zoon kasje kan de amateur-kweker zijn liefhebberij ten volle uitleven. Het kasinterieur van Mej. N. H a a n te Hoofddorp en van den heer W. V e r w a a l te Rijswijk geven daarvan een goed beeld. En de foto's van de bloeiende Echinopsissen bewijzen wel duidelijk, hoe goed de planten hij haar verzorgers thuis gevoelen. De heer V e r w a a l, schreef bij z'n foto, dat de Echinopsis naast de kachelpijp al 40 jaar oud is en de links daarvan staande plant reeds 20 zomers telt. Hoeveel lief en leed hebben die planten al niet mee doorgemaakt. hoeveel liefde en trouwe verzorging moet haar be-

De bloeiende Echinopsissen uit de verzameling van den Heer W. Verwaal te Rijswijk (foto door de ruiten genomen).

toond zijn, maar ook, hoeveel rein genot hebben ze geschonken! Geven en nemen, tusschen plant en kweeker, dat is de ware liefhebberij!

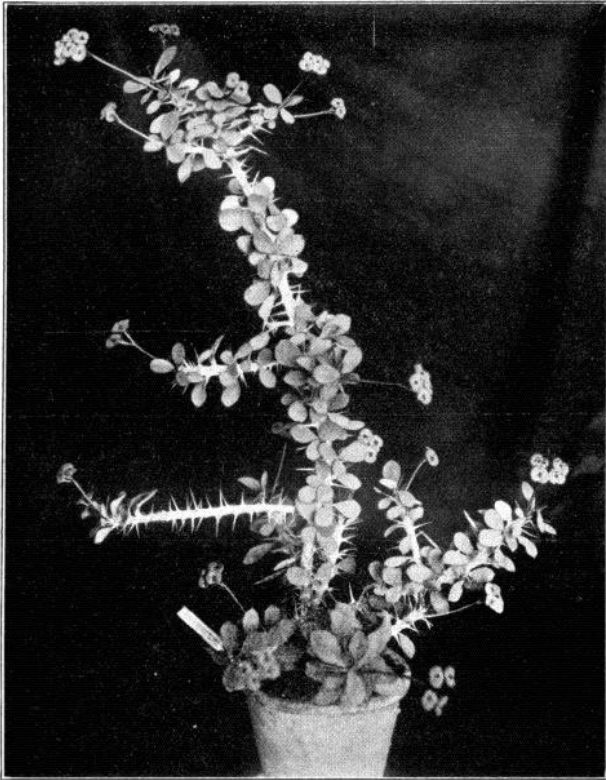
G. D. D.

EUPHORBIA SPLENDENS.

De meeste Euphorbia's worden niet gekweekt om haar mooie bloemen, doch hoofdzakelijk om haar interessante vormen, welke veel overeenkomst met die der Cactussen vertoonen. Een soort, *Euphorbia splendens* Bojer, maakt hierop echter een gunstige uitzondering. Omstreeks 1828 werd ze door den auteur van Madagaskar naar Europa overgebracht en sinds dien werd ze, vooral in Duitschland, algemeen als kamerplant gekweekt. De laatste jaren heeft zij zich ook in Nederand vele vrienden verworven. De kleine, op zich zelf onaanzienlijke bloempjes, verschijnen het geheele jaar onafgebroken aan de toppen der jonge scheuten. De sierwaarde ligt niet in deze kleine bloempjes, maar in de schitterend rood gekleurde

schutbladen (bracteeën), welke de bloeiwijze omgeven, en tegen de frisch groene bladeren zoo heerlijk afsteken.

Euphorbia splendens is uiterst gemakkelijk te kweken, doch houdt van een regelmatig warme standplaats. Vandaar, dat ze zich

Euphorbia splendens Bojer.

Foto Mevr. v. d. Molen-Dirkmaat, 's-Gravenhage

in de zonnige kamer zoo op haar gemak gevoelt. Dit bewijst ook wel de mooie afbeelding ons door Mtr. v. d. Molen-Dirkmaat te 's-Gravenhage bereidwillig ter beschikking gesteld.

G. D. D.

HET LEEKENHOEKJE.

Correspondentie, op deze rubriek betrekking hebbende, te zenden aan: van Ostadelaan 23, Hilversum.

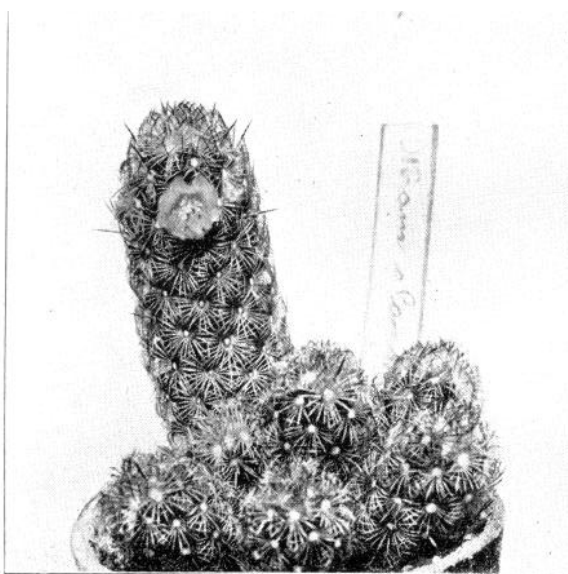
Konden wij een maand geleden over heerlijke zomertemperatuur spreken, thans zitten wij met de ijsheiligen opgescheept en dit is de laatste dagen wel merkbaar. Zij, die tenminste de planten reeds

Echinocactus Ottonis. Lk et Otto

buiten hadden gebracht, verleid door het zachte weer, zullen met weemoed aan hen gedacht hebben. ja er misschien niet van geslapen hebben. Dekmateriaal bij de hand houden is in ons land steeds geboden.

Over gebrek aan zon hebben wij niet te klagen en allerwege hooren wij spreken over schermen. Wij schermen niet en nog maar zelden hebben wij onze planten zoo mooi van tint gezien. Aloe's en Gasteria's licht tot roodbruin, werkelijk een lust om naar te kijken. Andere planten, waarvan de buitenste bladeren rond gebogen staan om het hart van de plant te beschermen. Hierbij zien wij hoe moeder natuur voor een natuurlijke bescherming zorgt. Schitterend zijn de met een waslaag bedekte planten, evenals de blauwberijpte en dit alles bereiken wij door niet te schermen. Zeker er zijn planten die toonen, dat ze er niet tegen kunnen om te blakeren in de zon: welnu

Mammillaria elongata D. C.

zet ze weg in de schaduw van een groote plant. Het volle licht bevordert den gedrongen groei, hetgeen de plant ten goede komt.

Door het mooie voorjaar genieten wij nu reeds van een massa bloeiende planten, het is alleen maar jammer, dat wij bij zonnig weer er zoo kort plezier van hebben. De levensduur der bloemen kunnen wij iets verlengen door de planten wat koelcr en meer beschaduwd te plaatsen. Wij maken er U nog even op attent, dat niet alle bloemen verdragen, dat men ze een schaduwrijk plekje geeft,

zoals Mesems en Echinocactus Ottonis. Deze bloemen sluiten zich direct, wanneer ze uit de zon gehaald worden. Het verplaatsen der planten, die knoppen vertooncn, laat U achterwege om te voorkomen, dat het meerendeel der knoppen afvalt.

Met genoegen aanschouwen wij rozen waarop heel fijne waterdruppels liggen, dit moet men hij cactusbloemen achterwege laten, want deze bloemen zijn even teer als die van een Azalea; ze smetten direct en dan is het mooie er af, dus een bloeiende plant geven wij op den pot water.

Ware het niet, dat wij ons zoo slecht tegen ongedierte kunnen wapenen, dan zouden wij iedereen, die er de gelegenheid voor heeft, aanraden de planten in de vrije natuur te plaatsen. Maar wat moet iemand beginnen, die in een streek woont waar b.v. slakken hoogtij vieren?

Het meest is een kas te prefereeren met losse ramen. Hierin kunnen de planten als het ware in de vrije natuur geplaatst worden en is er slecht weer in aantocht, dan is zoo'n kas in minimum van tijd weer geheel gesloten.

Er wordt nu zooveel mogelijk gezorgd, dat de vertrekken of kassen, waarin de planten zijn opgesteld, behoorlijk gelucht worden zonder tocht te veroorzaken.

Het is nu een mooie tijd om Uw geluk te beproeven met importplanten. Wij plaatsen deze planten, na ze goed nagezien te hebben of er doode wortels aanwezig zijn, die eerst verwijderd worden, niet direct in de volle zon. Dit schaadt, want dan verdampen er vochtdeelen, die de plant hard noodig heeft om tot nieuwe wortelvorming te komen. Eerst als nieuwgroei te constateren valt, plaatsen wij de plant geleidelijk meer in de zon.

De uitgebloeide Phyllocactussen geven wij een rusttijd van een dag of veertien, waarna ze zoonoodig verpot worden, om ze daarna een heerlijk warm schaduwrijk plekje te geven.

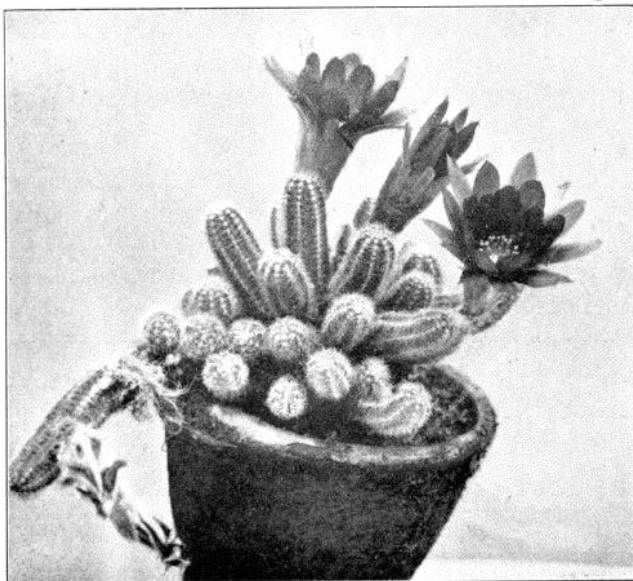
CEREUS (CHAMAECEREUS) SILVESTRII.

De het Maartnummer gaven wij een beknopt antwoord op de vraag, hoe het komt, dat C. Silvestrii vaak zoo moeilijk bloeit. Inmiddels kregen wij nog een drietal vragen over hetzelfde thema, waarom wij een en ander iets uitvoeriger willen behandelen.

In de mooie prijscourant van K a k t e e n - H a a g e, Erfurt, vindt

men achter elke aangeboden plant een aanduiding, of de plant veel matig of weinig zon verlangt. Achter C. Silvestrii staat het teeken ,dat volle zon beteekent. Mis. zegt een lid onzer Duitsche Zuster-Vereeniging het moet ●, d.i. schaduw. zijn. Dat is dus lijnrecht met elkaar in strijd.

In de praktijk ziet men zoo iets wel meer. De een heeft succes met een methode welke een ander niets dan teleurstelling hricht. De een kweekt z'n planten precies zoo als hij in een handboek beschre-

Cereus (Chamaecereus) Silvestrii.

Foto J. Louwe, Rotterdam.

ven vindt — en waarmee de schrijver ongetwijfeld veel succes had — en het geeft geen volle bevrediging. Een ander trekt zich van handleidingen en voorschriften niets aan. hij kweekt maar raak, volgens zijn eigen gevoel en ondervinding — met de beste resultaten. Zonder het eerste te veroordeelen en het laatste te prijzen, gelooven wij toch wel, dat vele liefhebbers bij hun kweken te methodisch te werk gaan, in plaats van zich iets meer door hun gevoel en aanvankelijke ervaring te laten leiden. Er zijn n.l. zooveel bijkomstige factoren, welke hij het succesvol kweken van invloed zijn, dat men haast ieder geval op zichzelf moet beschouwen en alleen algemeene, zeer algemeene voorschriften als leidraad voor pasbeginnenden kunnen dienen.

Wat onze onderhavige *C. Silvestrii* betreft, deze is van een eerste rangs liefhebbersplant. de laatste jaren een derde rangs marktplant geworden. Men ziet ze als massaproduct op de veilingen aangeboden, en zelfs de groentenkar biedt ze aan bij z'n klanten: 10 cent een reuzepot!

Men kan het die planten aanzien, dat ze in de warme kas en in den besloten broeibak zijn klaar gestoomd, — niet om in bloei te komen, doch om in een minimum van tijd een plant van maximale grootte te krijgen. Dat is een geheel verkeerde methode. wil men van de werkelijk mooie bloemen genieten.

Cereus Silvestrii groeit in haar natuurstaat onder licht struikgewas op de tamelijk hooge berghellingen van West-Argentinië. Het is dus een plant die van de vrije frissche lucht en tamelijk veel zon houdt, want het lichte struikgewas biedt maar weinig bescherming tegen de felle bergzon, terwijl de sterke dauwafscheiding voor voldoende bevochtiging zorgt.

In algemeene trekken moeten wij trachten de natuurlijke groei- en levensvoorwaarden zooveel mogelijk na te volgen.

De winterstandplaats moet licht, doch vooral zoo koel mogelijk zijn. Een juist vorstvrij gehouden vertrek is meer dan voldoende. Dan behoeft men ook haast geen water te geven, zonder dat de sponzige stammetjes te sterk inschrompelen. Want dit laatste moet zooveel mogelijk vermeden worden. Bemerkt men een begin van inschrompelen, dan geve men af en toe een weinig water. In de warme huiskamer met haar in-droge kachelatmosfeer zal men tamelijk veel water moeten geven om inschrompelen te voorkomen. En daardoor wordt de plant tot ontijdigen groei geprikkeld, wat zich wreekt door lange, slappe uit haar krachte gegroeide scheuten. In het tegenovergestelde geval, dus door weinig water te geven, krijgt de plant in de warm-droge kamer spoedig last van roode spin, wat mede tot gevolg heeft dat men geen bloemen krijgt.

In het voorjaar omstreeks half Maart zetten wij onze *C. Silvestrii* in het onverwarmde zomerkasje, op de volle zon. Onze volle voorjaarszon, (afgewisseld door zonlooze dagen!) is toch lang zoo sterk niet dan de Argentijnsche tropenzon. Wij zorgen daarbij voor voldoende frissche lucht en houden de aarde geregeld matig vochtig. Heel spoedig komen dan de kleine pluisjes te voorschijn, welke later tot talrijke prachtig roode trechtervormige bloemen zullen uitgroeien.

Na de bloei graven wij de pot tot bijna aan den rand in den tuin

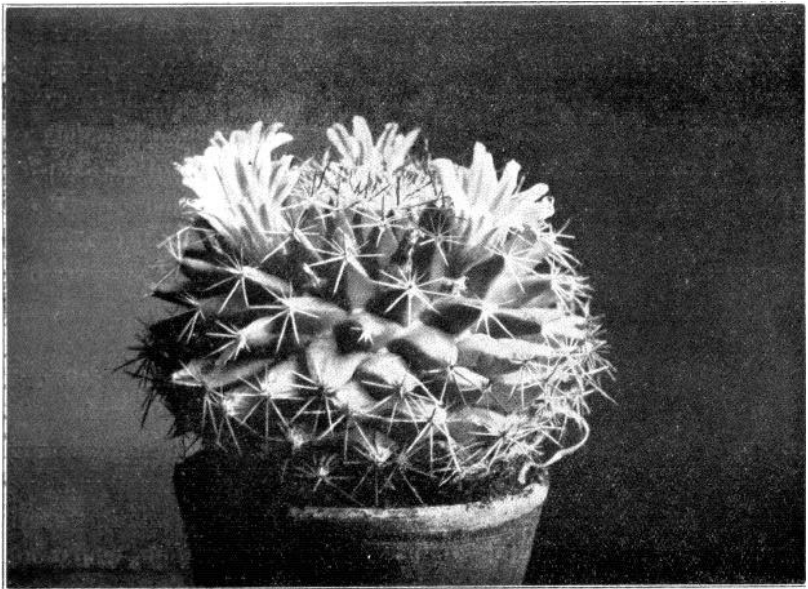
op een zonnige plaats. Hier blijft ze tot eind September staan. De frissche lucht en vooral de sterkt dauwafscheiding in den nazomer werken de vorming van gedrongen, stevige, volsappige scheuten in de hand. waarvan men een volgend voorjaar weer vele bloemen kan verwachten.

Elk voorjaar direct na de bloei in voedzame aarde (bladaarde met wat Limb. klei vermengd) opgepot, behoeft men geen bloemenmest te geven, wat de scheuten, vooral bij een hoog stikstofgehalte, maar onnoodig snel doet uitschieten. Want niet in de kwantiteit, doch voornamelijk in de kwaliteit der goed afgeharde stammetjes, ligt de bloeiwaarde der plant, waarvan de heer L o u w e ons in zijn foto een mooi staaltje van kweekkunst gaf.

G. D. D.

MAMMILLARIA MEIACANTHA ENG

Mammillaria meiacantha Eng. is een reeds sedert 1859 bekende soort. zij werd in al jaar n.l. voor het eerst door G. E n g e l m a n n beschreven. Door haar regelmatige groeiwijze en lieve, vrij groote

Mammillaria meiacantha Eng.

Foto J. Louwe, Rotterdam.

rose gekleurde bloemen, vormt ze altijd een sieraad voor elke collectie, groot of klein.

Zij behoort met *M. Bocasana*, *M. Wildii*, en dergelijke tot de eenvoudige mooie Cactussen, zichzelf niet op den voorgrond plaatsend, doch door haar bescheiden optreden toch ieders hart veroverend. Deze bijzondere eigenschappen hebben ongetwijfeld ook haar aantrekkingskracht op den heer L o u w e uitgeoefend en hij is er uitnemend ingeslaagd het adellijk karakter van *M. meiacantha* op de gevoelige plaat vast te leggen.

G. D. D.

EEN MOOI GROEPJE „VETPLANTEN”.

Het behoeven niet altijd collecties dure succulenten te zijn, welke het oog van den liefhebber streelen: ook een groepje gewone „vetplanten” heeft, als ze maar goed gekweekt worden, haar bijzondere

Een mooi groepje „vetplanten”.

Foto E. J. van Santen, Voorburg.

bekoring. Hoofdzaak is, dat de planten 's winters maar niet te warm, doch wel zoo licht mogelijk worden geplaatst, zoodat de gedrongen

vorm behouden blijft. 's Zomers zet men ze liefst buiten op een zonnige plaats. waardoor de meeste soorten met een prachtig blauw waas worden overtrokken.

G. D. D.

ALOE ARBORESCENS MILL.

Aloë arborescens Mill., „de boomvormige”, is een der meest bekende Aloë-soorten. Als gewone kamerplant ziet men ze algemeen gekweekt, soms in groote exemplaren. doch in bloei hebben de

Aloë arborescens Mill.

Foto Mevr. A. Wullings, Voorschoten

meesten ze nooit gehad. Zelfs zijn er wel, die beweren. dat ze niet kan bloeien! De afbeelding dezer plant uit de collectie van Mevr. A.

W a n n i n g s t e Voorschoten bewijst echter het tegendeel! En al duurt het misschien jaren voor een plant zich tot bloeibaren ouderdom heeft ontwikkeld, en al wordt het geduld allicht op een zware proef gesteld, de voldoening is dan ook des te groocer!

G. D. D.

BLOEIENDE PHYLLOCACTUS IN DE HUISKAMER.

't Is wel eigenaardig, maar de Phyllocactussen schijnen in de gewone huiskamer beter te willen bloeien dan in de warme kas. Eigenlijk is dit een geluk, want niet iedereen heeft de gelegenheid z'n

Phyllocactus in de kamer tot bloei gebracht.

Foto P. Oversluis

planten in een kas onder te brengen. Maar een min of meer zonnige standplaats op de vensterbank heeft haast iedereen. Tenzij men geen andere kamers heeft dan vlak op 't noorden. Liefst zetten wij

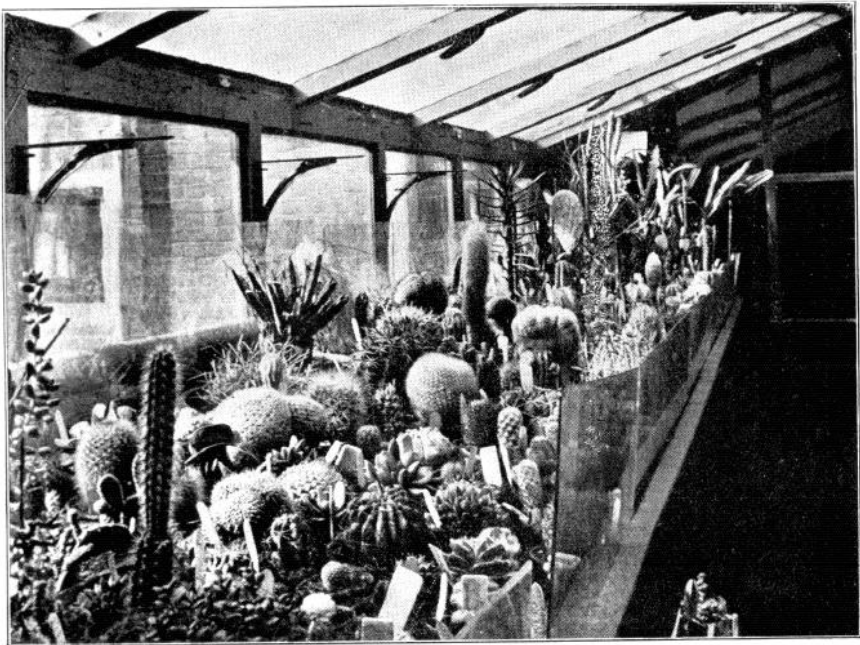
de Phyllocactussen, zoo dit mogelijk is, voor een raam op 't Oosten of Zuid-oosten. dicht bij het glas. Daar ontwikkelen zich reeds in den herfst de knopjes en laat men de planten gedurende des winters rustig staan. zorgende dat de aarde niet geheel uitdroogt, dan kan men verzekerd zijn, dat de knoppen in het voorjaar gestadig in omvang toenemen. om eindelijk zich tot groote. kleurige kelken te ontplooiën.

Het aantal Phyllocactus hybriden is enorm groot, men heeft ze in alle kleuren, hoewel de roodbloeiende verscheidenheden van Ph. Ackermannii het meest worden aangetroffen.

G. D. D.

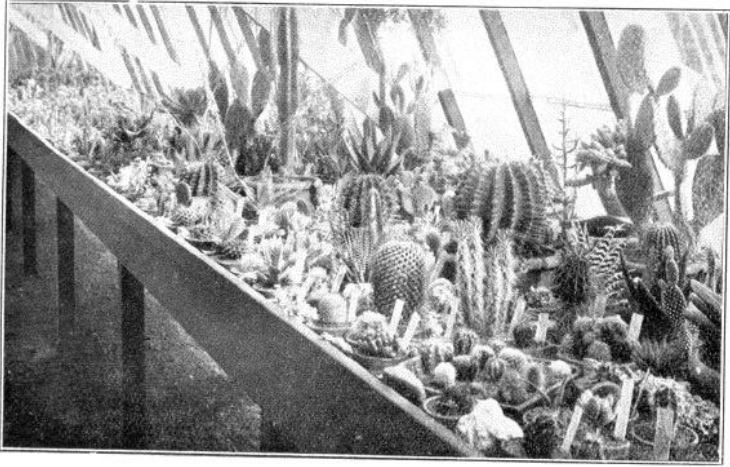
GELEGENHEID MAAKT GENEGENHEID.

In aansluiting met ons artikeltje over de ware liefhebberij, geven wij hier nog eenige afbeeldingen van verzamelingen uit vorige jaar-

Collectie van Mevrouw M. van der Wilt-van Stam te Lltrecht

gangen. Zij mogen den aandachtigen beschouwer overtuigen van de veelzijdige gelegenheden welke gemaakt worden om de planten een

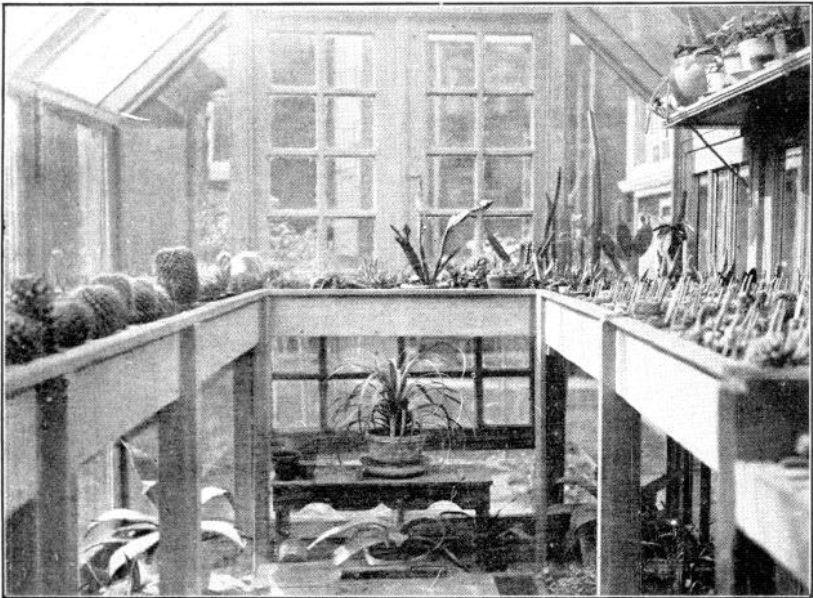
Een kijkje op de verzameling van den heer F. Hoogvliet te Rockanje.

Collectie van den heer O. Neijssel te Zwolle.

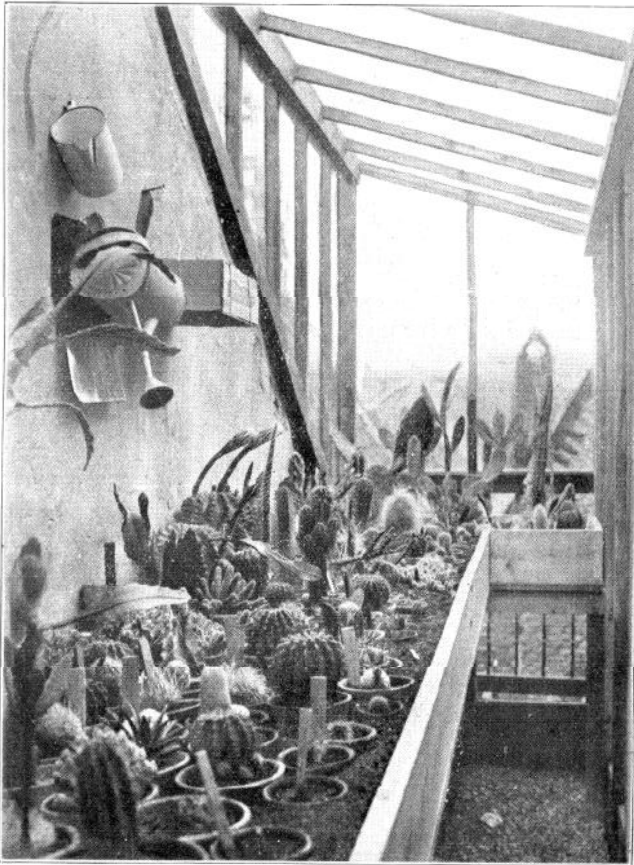
Collectie van den heer P. M. C. Hooftman te Lutterade.

Collectie van den heer F. Mandemaker te Leiden.

gastvrij home te scheppen. Dank zij haar goed aanpassingsvermogen, doch vooral dank zij de voorbeeldige zorg, gedijen de planten in deze liefhebberskasjes naar behooren. Het scheppen van een goede woongelegenheid brengt wederzijdsche genegenheid!

Een aansporing voor de vele kleine liefhebbers, die nu nog geen

Collectie van den heer Van der Lee te Maassluis.

lid onze Vereeniging zijn, om dit voorbeeld te volgen! Dan volgt van zelsprekendheid aansluiting onze gelederen.

De door „Succulenta” en haar kringen geboden gelegenheid make ook in dezen genegenheid!

KORT VERSLAG VAN DE ZOMERBIJEENKOMST OP HEMELVAARTSDAG.

Donderdag 10 Mei waren we de gasten van de Haagsche afdeeling. Met zorg was een programma samengesteld, dat voldoende tijd liet om eens rustig met elkander te babbelen over alles wat de liefhebberij betreft.

In een keurige speech heette de voorzitter der afdeeling ons welkom. daarna volgde een lekker kopje koffie en toen hield de heer v. d. H o u t e n o n s een poosje aangenaam bezig niet een causerie over steennabootsers in het plantenrijk. De lunch, die onder ons gezegd heel goed was. duurde eigenlijk te kort, omdat we elkander over en weer nog zooveel te vertellen hadden. Dan maakten we ons op om per tram een bezoek te brengen aan het landgoed de Wiltzangh onder Wassenaar. waar we onder oud geboomte de lelietjes van dalen zagen bloeien, die ons eraan herinnerden, dat er behalve cactussen en vetplanten ook nog andere „gewone” planten bestonden. Als merkwaardigheid vermelden we nog een *Beschorneria bracteata*, die de vriendelijkheid had juist voor deze gelegenheid in bloei te staan. We willen niet doorgaan met eene opsomming te geven van al de genoegens en attracties, waarvoor onze Haagsche afdeeling gezorgd had. ze h a d d e geheele vereeniging uitgenoodigd en wie dus weggebleven is. mort het zelf maar weten. Doch des avonds kwam de klap op de vuurpijl: Een voordracht met lichtbeelden van Mej. K a r s t e n over haar Zuid-Afrikaansche reis. Goede wijn behoeft geen krans. dus we kunnen hier volstaan met de enkele vermelding. Een bijeenkomst met een dergelijke lezing tot slot lijkt **o n s** echter van meer nut **v o o r** de vereeniging dan ten zoogenaamd zakelijke vergadering met oneindig gerekte discussies.

We zeggen de Hagenaars bij dezen nogmaals dank voor al hare goede zorgen en wenschen haar ook bij de aanstaande tentoonstelling een van harte tot weerziens toe.

INHOUD: 3de Nationale Cactustentoonstelling te 's-Gravenhage. — 1919 - 16 Juni - 1934. — De ware liefhebberij. — *Euphorbia splendens*. — Het Leekenhoeckje. — *Cereus* (*Chamaecereus*) *Silvestrii*. — *Mammillaria meiacantha* Eng. — Een mooi groepje „vetplanten”. — *Aloë arborescens* Mill. — Bloeiende *Phyllocactus* in de huiskamer. — Gelegenheid maakt genegenheid. — Kort Verslag van de Zomerbijeenkomst op Hemelvaartsdag.
